

Arrest

nr. 196 781 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Qashamo. Voor uw vertrek woonde u in het dorp Qaydar Labile. U verklaart tot de Tumaal minderheidsgroep te behoren. U werkte als hulp in een kapperszaak. Toen u aan het werk was zag u wagens van de verboden afscheidsbeweging ONLF (Ogaden National Liberation Front) voorbij rijden. Daarna zag u de autoriteiten passeren. U vertelde tegen de leden van de autoriteiten over de passage van de ONLF-militanten. Eén van de klanten in de kapperszaak bleek echter een ONLF-militant te zijn. Toen u na het werk huiswaarts ging werden u en eigenaar van de kapperszaak opgepakt door ONLF-militanten. Ze sneden het oor van uw werkgever af, braken uw arm en bonden u vast.

Ze vroegen waarom u hen had verraden en dreigden u te vermoorden. U werd gedurende een maand en twintig dagen opgesloten in de gevangenis. Gelukkig bleek één van de leden van het ONLF eveneens een lid te zijn van uw minderheidsgroep. Hij vertelde u dat de andere ONLF-leden u en een andere jongen 's nachts wilden vermoorden. Hij raadde u aan snel te ontsnappen. Deze man maakte uw ketenen los en liet uw celdeur openstaan waardoor u kon ontsnappen.

U verliet Ethiopië op 25 mei 2015 via de luchthaven van Addis Abeba. U kwam aan op een onbekende bestemming ergens in Europa. U diende geen asielaanvraag in dit onbekend land in maar reisde gedurende drie uur met de taxi tot u in België aankwam. Op 26 mei 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar Ethiopië omdat u voor uw leven vreest. Daarnaast stelt u te vrezen dat het ONLF uw vrouw en kinderen, die in Ethiopië achterbleven toen u naar België vluchtte, zal verkrachten en vermoorden. Ten slotte verklaart u te vrezen dat uw twee dochters in Ethiopië de ergste vormen van genitale mutilatie zullen moeten ondergaan. Na het gehoor voor het CGVS legt u een kopie van een identiteitsdocument neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat uw beide ouders en u tot de Tumaal minderheidsgroep behoren (verklaring dvz - vragen 6d en 6e). Uw verklaringen hieromtrent stroken immers niet met de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie betreffende de benamingen die aan deze groepen gegeven worden en de verregaande professionele beperkingen en andere restricties van socioeconomische aard waarmee de minderheidsgroepen in de Somalische gemeenschap te maken hebben.

Verder dient te worden opgemerkt dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart tot de Tumaal te behoren. Tijdens het gehoor voor het CGVS stelt u aanvankelijk tot de minderheidsclan Midgan te behoren (cgvs p.7-8 en 10) om later opnieuw te beweren dat u een Tumaal bent. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat een aantal Somaliërs weliswaar de term Midgan gebruikt om te verwijzen naar alle lage kasten maar dat de Tumaal noch de Midgan zelf de Tumaal als een subgroep van de Midgan beschouwen. Uit deze informatie blijkt ook dat de Tumaal en Midgan geen gemeenschappelijke afkomst hebben en als afzonderlijke beroepsgroepen beschouwd worden. De vaststelling dat u zichzelf doorheen het gehoor voor het CGVS afwisselend omschrijft als een Tumaal dan wel Midgan ondergraaft dan ook in bijzonder sterke mate de geloofwaardigheid van uw bewering tot één van deze groepen te behoren.

Dat u de Midgan zelf beschrijft als een minderheidsclan is eveneens merkwaardig. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt immers dat de beroepsgroep Midgan, net zoals de Tumaal, geen deel uitmaakt van het Somalische clansysteem. De discriminatie waarmee deze groepen te maken hebben vindt hier ook zijn oorsprong in. Uw bewering dat de Midgan een minderheidsclan zijn roept dan ook ernstige vragen op. Het is bovendien opmerkelijk dat u zichzelf tijdens het gehoor voor het CGVS identificeert met de term Midgan, hoewel dit woord een negatieve connotatie heeft. Van iemand die verklaart dat hij zijn hele leven het slachtoffer was van ernstige discriminatie omdat hij behoorde tot een minderheidsgroep kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij niet naar zichzelf en/of zijn beroepsgroep verwijst met de negatieve benaming die leden van meerderheidsclan aan (de leden van) deze beroepsgroep geven.

Eveneens opmerkelijk zijn uw verklaringen betreffende het beroep van uw vader en uw beroep. Zo stelt u tijdens het gehoor voor het CGVS dat uw vader grafdelver was en uzelf het beroep van kapper uitoefende. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat deze beroepen traditioneel eerder door de Midgan uitgeoefend worden. De beroepsgroep of –kaste Tumaal (Somali voor smid) voert dan weer overwegend het beroep van metaalbewerker uit. Hoewel uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt dat het kan voorvallen dat Midgan beroepen uitoefenen die traditioneel door de Tumaal uitgeoefend worden blijkt nergens dat de Tumaal als beroepskaste de beroepen van de Midgan uitoefenen. Hoe dan ook, de vaststelling dat uw verklaringen betreffende uw beroep en dat van uw vader niet strookt met de beroepsgroep waarvan u zegt te behoren roept andermaal vragen op.

Wat eveneens vragen oproept is uw verklaring op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u het land van uw vader verkocht en met de opbrengst van deze verkoop, 12.000 dollar, de smokkelaar betaalde (verklaring dvz - vraag 32). Over dit stuk land stelt u tijdens het gehoor dat uw vader dit lang geleden verkreeg na betaling met vee (cgvs p.13-14). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat de minderheidsgroepen, waaronder de Tumaal, land noch vee mogen bezitten. Wanneer het CGVS u confronteert met de beperkingen op het bezit van land en vee voor leden van minderheidsgroepen overtuigen uw antwoorden geenszins.

U ontkent niet dat uw vader, hoewel dit volgens de informatie niet mogelijk is, land bezat maar stelt dat hij dit met de opbrengst van zijn arbeid verwierf. Gewezen op uw eerdere verklaring dat uw vader dit land verkreeg na overhandiging van vee beweert u dat de Somali term voor vee "Xoolo" ook voor geld gebruikt wordt. Deze bewering strookt echter niet met de bij het administratief dossier gevoegde informatie. Daaruit blijkt dat het woord "xoolo" zowel vee als rijkdom betekent in het Somali maar dat deze rijkdom in de agro-pastorale Somalische samenleving als rijkdom in de zin van het bezit van (veel) vee wordt beschouwd. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt tevens dat voor het woord geld men de term "Lacag" in het Somali gebruikt.

Voorgaande vaststellingen maken dat er aan uw bewering dat uw vader, en daaruit volgend ook u, tot de Tumaal dan wel Midgan minderheidsgroep behoorde geen enkel geloof worden gehecht. Hieruit volgt tevens dat er aan uw bewering dat u als lid van een minderheidsgroep het beroep van kapper uitoefende, een beroep met een uitermate lage sociale status in de Somalische samenleving, geen geloof kan worden gehecht. Bijgevolg kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw beweringen betreffende de problemen die u gekend zou hebben tijdens uw werkzaamheden als kapper met militanten van het ONLF.

Voor zover nodig kan nog gewezen worden op uw tegenstrijdige verklaringen betreffende uw problemen met het ONLF. Zo dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over de passage van de ONLF-militanten niet overtuigt. U stelt aanvankelijk tijdens het gehoor voor het CGVS dat de ONLF-leden net een wagen gestolen hadden en daarmee langs de kapperszaak passeerden (cgvs p.7). Uit deze verklaring valt af te leiden dat de diefstal van de wagen slechts korte tijd voor de passage aan de kapperszaak plaats had. Wanneer het CGVS later tijdens het gehoor informeert wanneer het ONLF die wagen ontvreemde geeft u het vage antwoord dat ze de wagen een tijdje geleden gestolen hadden maar dat u niet goed weet wanneer. Gevraagd om uw antwoord te verduidelijken stelt u plots dat de diefstal ongeveer een maand voor het incident plaats had (cgvs p.15-16). De vaststelling dat u bijzonder weinig consistente verklaringen aflegt betreffende het tijdstip waarop de diefstal van de wagen waarmee het ONLF passeerde plaats had roept andermaal ernstige vragen op.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat de ONLF-militanten u vroegen waarom u het leger op hen had afgestuurd (vragenlijst cgvs – vraag 3.5). Tijdens het gehoor voor het CGVS verklaart u aanvankelijk ook dat kort na de doortocht van de ONLF-militanten het leger passeerde (cgvs p.7). Wanneer het CGVS later tijdens het gehoor ter bevestiging vraagt welke overheidsdienst er na de ONLF-militanten passeerde beweert u echter plots dat dit de Liyu (nieuwe) politie betrof die u herkende aan hun uniform. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen op de DVZ waar u stelde dat het ONLF u beschuldigde het leger achter hen aan te hebben gestuurd beweert u aanvankelijk dat dit niet besproken werd, vervolgens dat u op de DVZ geen uitleg kon geven en uw asielrelaas bondig moest weergeven om uiteindelijk te beweren dat u de Somalische benaming askari gebruikte, wat zowel leger als Liyu politie zou betekenen. Aan deze laatste vergoelijking van uw tegenstrijdige verklaringen betreffende welk onderdeel van de Ethiopische veiligheidsdiensten u in de richting van het ONLF stuurde kan geen geloof worden gehecht. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt immers dat askari een benaming betreft voor de laagste rangen bij zowel de politie als het leger. Er dient echter te worden vastgesteld dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken of tijdens het gehoor voor het CGVS niet verwees naar deze rangen of de personen die deze rang bekleedden maar naar de naam van de specifieke veiligheidsdienst, het leger dan wel de Liyu politie.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u dat u na uw werk huiswaarts ging en daar door het ONLF opgepakt werd (vragenlijst CGVS - vraag 3.5). Tijdens het gehoor voor het CGVS beweert u dan weer dat u nog onderweg naar huis was toen u samen met uw werkgever werd aangehouden. Wanneer het CGVS u confronteert met uw weinig consistente verklaringen betreffende de plaats waar u opgepakt werd door het ONLF stelt u dit nooit te hebben verklaard en wijt u de tegenstrijdigheid aan een vertaalfout door de tolk op de DVZ. Deze verklaring kan niet aanvaard worden. Het verslag van uw gehoor op de DVZ werd immers aan u voorgelezen in het Somali waarna u het ondertekende.

Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende de gevangenschap door het ONLF. Zo stelt u dat u één maand en twintig dagen gevangen gehouden werd. Daarna kwam u te weten via een bevriende bewaker dat het ONLF besloten had u te doden waarna u vluchtte. Wanneer het CGVS informeert waarom het ONLF u gedurende lange tijd vasthield stelt u dat zij dit enkel deden omdat u hen verraden had (cgvs p.17). Deze bewering is niet aannemelijk. Indien het ONLF enkel uit was op het nemen van wraak was er geen enkele reden om u gedurende één maand en twintig dagen vast te houden, maar hadden de ONLF-militanten u onmiddellijk kunnen doden.

Bijkomend kan nog gewezen worden op uw weinig consistente verklaringen betreffende uw scholingsniveau doorheen uw asielprocedure. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u drie of vier jaar naar de koranschool ging in uw thuisland. U vulde aan dat u toen nog heel klein was en dat u niet meer precies weet wanneer u les volgde (verklaring dvz – vraag 11).

Tijdens het gehoor voor het CGVS stelt u dan weer dat u gedurende zeven jaar les volgde, en weet u precies te vertellen dat dit tussen uw vijfde tot uw twaalfde plaats had (cgvs p.4). Wanneer het CGVS u met uw weinig consistente verklaringen confronteert herhaalt u uw bewering voor de DVZ, dat u gedurende drie of vier jaar koranschool liep. Gevraagd waarom u dan eerder voor het CGVS verklaarde gedurende zeven jaar les te hebben gevolgd stelt u dat u gedurende drie jaar slechts sporadisch les volgde en enkel de laatste drie of vier jaar geregeld aanwezig was. Deze verklaring kan niet overtuigen. Indien u werkelijk slechts gedurende drie of vier jaar effectief les volgde kan moeilijk ingezien worden waarom u aanvankelijk voor het CGVS beweerde gedurende zeven jaar les te hebben gevolgd.

De hiervoor gemaakte bedenkingen betreffende uw beweerde problemen in Ethiopië met het ONLF worden versterkt door uw weinig aannemelijke verklaringen over de wijze waarop u van Addis Abeba naar Europa reisde.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende het paspoort waarmee u van Addis naar Europa reisde niet overtuigen. Wanneer het CGVS ter bevestiging informeert of u een vlucht nam met behulp van een vals paspoort antwoordt u bevestigend. Gevraagd waarom er een vals paspoort gebruikt werd, u stelt immers enkel problemen te hebben met de door de Ethiopische autoriteiten verboden afscheidsbeweging ONLF, stelt u dan weer dat onafgezien of het een vals of authentiek document betrof, het een paspoort was met daarin een foto waarop u leek (cgvs p.20). Wanneer het CGVS nogmaals vraagt waarom u een vals paspoort gebruikte stelt u plots, geheel tegenstrijdig met uw eerdere bewering, dat de smokkelaar u vertelde dat het origineel paspoort was (cgvs p.21). De vaststelling dat u bijzonder weinig consistente verklaringen aflegt betreffende de authenticiteit van het door u op uw vlucht gebruikte paspoort roept ernstige vragen.

Wanneer het CGVS informeert of het een Ethiopisch paspoort betrof antwoordt u ontkennend. U vult aan dat het paspoort een rode kleur had, maar blijkt niet te weten onder welke nationaliteit u dan wel reisde. U stelt hierover dat de smokkelaar u het paspoort niet liet openen en verklaart dat de smokkelaar in geval van controle aan de grens het woord zou voeren. Wanneer het CGVS u er op wijst dat in Europese luchthavens individuele identiteitscontroles uitgevoerd (kunnen) worden en informeert wat u dan betreffende uw nationaliteit moest vertellen stelt u dat u niets mocht vertellen. Uiteindelijk stelt u dat u in geval van controle enkel mocht verklaren dat het een authentiek paspoort was (cgvs .21-22). Deze voorstelling van uw illegale passage door een Europese luchthaven kan niet overtuigen. Bij aankomst in een Europese luchthaven bestaat steeds de mogelijkheid van een individuele identiteitscontrole. Er kan dan ook worden verwacht dat u duidelijke en coherente verklaringen kan afleggen betreffende de door u gebruikte documenten en voorgehouden nationaliteit tijdens uw vlucht. Uw bewering dat u zelf van niets wist en dat de smokkelaar de grenspolitie uitleg zou verschaffen over uw identiteit, nationaliteit en gebruikte documenten overtuigt dan ook niet.

Wat betreft uw verklaring dat u vreest dat uw echtgenote en uw dochters door het ONLF verkracht en vermoord zullen worden dient vooreerst opgemerkt te worden dat u geen begin van materieel bewijs neerlegt betreffende uw huwelijk of uw vaderschap. Hoe dan ook werd in de bovenstaande alinea's al vastgesteld dat niet alleen aan uw voorgehouden toebehoren tot de minderheidsgroep Tumaal maar ook aan uw beweerde problemen met het ONLF geen enkel geloof kan worden gehecht. Aan uw boude bewering dat u vreest dat uw echtgenote en uw kinderen in uw afwezigheid door het ONLF zullen worden verkracht en vermoord kan bijgevolg evenmin geloof worden gehecht.

Aangaande uw bewering dat uw echtgenote het slachtoffer is van genitale mutilatie en uw verklaring dat u vreest dat uw dochters die in Ethiopië verblijven de ergste vormen van genitale mutilatie zullen moeten ondergaan dient te worden opgemerkt dat de Vluchtelingenconventie slechts van toepassing is op personen die zich buiten het land bevinden waarvan hij of zij de nationaliteit bezitten, wat voor uw dochters niet het geval is. Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat uit bovenstaande elementen blijkt dat u uw land van herkomst niet heeft verlaten omwille van een nood aan internationale bescherming. Indien u werkelijk, zoals u beweert, tegen genitale verminking gekant bent kan niet worden ingezien waarom u het dan niet uw prioriteit heeft gemaakt uw dochters te beschermen door uw land van herkomst niet te verlaten.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U brengt verder geen andere elementen aan waaruit zou moeten blijken dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Het door u neergelegde identiteitsdocument wijzigt bovenstaande conclusie niet. Vooreerst dient te worden opgemerkt datad kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend.

Betreffende de kopie of afdruk van een foto die u neerlegt moet bovendien worden opgemerkt worden dat deze van bijzonder slechte kwaliteit is waarbij de vermeldingen op dit document niet leesbaar zijn. Ten slotte moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Ethiopische documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Ethiopische documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker stelt vooreerst op algemene wijze:

"In de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal van de verzoekende partij voordoen zijn deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten."

Hij verwijst in deze naar rechtsleer en rechtspraak.

Waar zijn behoren tot een minderheidsclan ongeloofwaardig wordt bevonden, doet verzoeker gelden:

"Verzoekende partij behoort tot een minderheidsclan en werd haar hele leven gediscrimineerd, gekleineerd en mishandeld.

Er zijn verschillende scheldnamen die gebruikt worden voor de minderheidsclans zoals Boon, Gaboye, Midgan. De hogere clans gebruiken deze benamingen voor iedereen die onder een minderheidsclans valt. Verzoekende partij gebruikte deze termen tijdens het gehoor door elkaar omdat zij haar hele leven op die manier aangesproken werd en zij wenste ook aan de verwerende partij over te brengen hoe zij behandeld werd.

Verwerende partij stelt het vreemd te vinden dat verzoekende partij zich als Midgan zou identificeren en 'dergelijke discriminerende termen' zou gebruiken om zichzelf te beschrijven. Verwerende partij is niet ernstig in haar kritiek. Dit is wat verzoekende partij haar hele leven heeft moeten ondergaan en hoe zij aangesproken werd. Zij vertelde dan ook aan verwerende partij hoe zij gezien werd in de samenleving.

Het klopt inderdaad dat er restricties zijn in de beroepen die minderheidsclans kunnen uitoefenen. Verzoekende partij werkte als kapper, maar werd hier bijna nooit voor betaald. De mensen kwamen binnen, dwongen haar om hun haar te knippen en vertrokken zonder te betalen. Zij konden zich dat permitteren omdat zij verzoekende partij als uitschot zagen van de samenleving die geen enkel recht had. Verzoekende partij heeft dit ook aangegeven tijdens het gehoor: p. 8 CGVS

(...)

Verwerende partij klampt zich halsstarrig vast aan de voor haar beschikbare rapporten waarin gesteld wordt welke beroepen er 'in het algemeen' uitgeoefend worden door de verschillende clans. Deze lijsten zijn echter niet bindend. Er zijn weldegelijk mensen van de minderheidsclans die andere beroepen uitoefenen, zoals verzoekende partij. Zo had zij ook verschillende Tumaal-vrienden die slager waren. Dat betekent niet dat zij aanvaard werden door de samenleving. Vaak werkten zij zonder ervoor vergoed werden.

Dat bepaalde clans overwegend een bepaald beroep zouden uitoefenen, betekent niet dat het uitgesloten is dat verzoekende partij kapper zou zijn geweest. Zij kon tijdens het gehoor zeer gedetailleerd over haar beroep en haar werkzaamheden vertellen en werd op geen enkel ogenblik op enige inconsistentie betrap.

Verwerende partij is met een bepaalde vooringenomenheid aan het gehoor begonnen en is ervan uit gegaan dat de voor haar beschikbare rapporten de norm zijn, zonder dat daar een uitzondering op kan bestaan. Door deze manier van redeneren heeft zij verzoekende partij alle kansen ontnomen om de bescherming te genieten waarvoor zij in aanmerking komt."

Over het land van zijn vader, geeft verzoeker aan:

"Verwerende partij betwist aldus niet dat het woord 'xoolo' zowel voor vee als voor rijkdom gebruikt wordt, maar stelt dat rijkdom ook moet gezien worden als 'bezit van veel vee'. Verzoekende partij is het hier niet mee eens. Rijkdom betekent voor haar eveneens rijkdom. Ook Tumal kunnen gronden kopen. Alles is er te koop als men er genoeg voor betaald. De vader van verzoekende partij had gewerkt en heeft een stuk grond kunnen aankopen. Toen verzoekende partij in de problemen kwam, heeft hij het verkocht om de reis van verzoekende partij te helpen financieren.

Verwerende partij is erg onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het profiel van verzoekende partij. Zij heeft voor alles een verklaringen gegeven en had een bijzonder uitgebreide kennis van haar dorp en regio en vertelde bijzonder geëmotioneerd over haar problemen als lid van een minderheidsclan.

Verwerende partij weigert internationale bescherming aan verzoekende partij omdat zij bepaalde zaken 'bevreemdend' vindt en meent dat het relaas van verzoekende partij niet helemaal strookt met de informatie in de voor haar beschikbare rapporten.

Zoals duidelijk blijkt uit deze rapporten, maakt men een overzicht van wat er overwegend voorkomt in de regio van verzoekende partij. Nergens wordt gesteld dat het bijvoorbeeld absoluut onmogelijk is voor een lid van een minderheidsclan om een bepaald beroep uit te oefenen of land of vee te bezitten.

Verwerende partij veralgemeent echter deze rapporten en past ze zonder meer toe op verzoekende partij zonder ook maar enigszins rekening te houden met haar relaas. Immers, daaruit blijkt duidelijk dat verzoekende partij een bijzonder consistent en doorleefd verhaal uiteenzette."

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn relaas. Betreffend het tijdstip waarop de ONLF-leden de wagen gestolen hadden, maakt verweerder volgens hem veronderstellingen zonder om nadere uitleg te vragen. Verzoeker vervolgt:

"Zo meent zij bepaalde zaken te kunnen afleiden uit de verklaringen van verzoekende partij. Wanneer zij dan om meer uitleg vraagt en verzoekende partij aldus haar relaas verduidelijkt, neemt verwerende partij haar eigen veronderstelling als norm en verwijt zij verzoekende partij van inconsistente verklaringen. Dit is niet ernstig!! Verzoekende partij is geen ONLF lid en weet uiteraard niet wanneer de wagen precies gestolen werd. Zij zag hen enkel met een gestolen wagen passeren, niet meer niet minder. Verwerende partij maakt veronderstellingen en verwijt verzoekende partij achteraf van inconsistenties die er gewoonweg niet zijn!"

Over de dienst die na de ONLF-militanten passeerde, betoogt verzoeker:

"Zoals verzoekende partij aangaf tijdens het gehoor heeft zij op de DVZ niet de kans gekregen om haar relaas uitgebreid te vertellen. Zij heeft op de DVZ het woord 'askari' gebruikt wat neerkomt op 'mannen in uniform'. Zij heeft er niet verduidelijkt of het om het leger of de Liyu politie ging. Pas op het CGVS werd zij meer gedetailleerd ondervraagd en kon zij uitleggen dat het om leden van Liyu politie ging die achter de ONLF leden zaten. Er is aldus helemaal geen tegenstrijdigheid in de verklaringen van verzoekende partij."

Verzoeker stelt vervolgens zowel bij de DVZ als bij het CGVS te hebben verklaard dat hij werd opgepakt op weg naar huis. Hij begrijpt niet welke tegenstrijdigheid hem hierover verweten wordt.

Verzoeker werd voorts zolang gevangen gehouden omdat men aan het wachten was op de persoon die de executies uitvoerde.

Over het paspoort dat hij bij zijn reis gebruikte, doet verzoeker gelden:

"Wat verzoekende partij bedoelde met een 'vals paspoort' is dat het niet haar eigen paspoort was waarmee zij reisde. Zij heeft nooit een eigen paspoort gehad. Het kan evenwel heel goed zijn dat hem een origineel paspoort was, van iemand die een beetje op verzoekende partij leek en die de smokkelaar op een of andere manier had bekommen en waarmee verzoekende partij diende te reizen. Er is aldus geen tegenstrijdigheid wat betreft haar verklaringen of het om een echt of een vals paspoort ging. Verwerende partij heeft verzoekende partij duidelijk verkeerd begrepen op dat punt.

Verzoekende partij kreeg het paspoort op het laatste ogenblik van de smokkelaar die haar meedeelde dat zij bij eventuele vragen niets mocht zeggen en moest doen alsof zij de taal en vragen niet begreep. Dit waren de enige instructies die verzoekende partij kreeg.

Verzoekende partij ziet dan ook niet in welke inconsistente verklaringen haar hier kunnen verweten worden??"

Verzoeker stelt, gelet op het voormelde:

“Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiar om de thans bestreden beslissing te vernietigen.”

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.3. Verzoeker stelt afkomstig te zijn van Ethiopië en zijn land van herkomst te hebben verlaten naar aanleiding van de problemen die hij er kreeg met het ONLF.

De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt daarbij echter vooreerst ondergraven doordat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de scholing die hij in zijn land van herkomst zou hebben genoten. Uit de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker bij de DVZ aangaf dat hij slechts drie of vier jaar Koranonderwijs volgde, dat hij toen nog heel klein was en dat hij niet meer precies wist wanneer hij les volgde, terwijl hij later bij het CGVS aangaf dat hij gedurende zeven jaar Koranonderwijs volgde en wist te preciseren dat hij dit volgde van zijn vijfde tot zijn twaalfde. Eveneens blijkt hieruit dat verzoeker, geconfronteerd met het voorgaande, geen dienstige uitleg kon verschaffen. Verzoeker laat de gedane vaststellingen dienaangaande ongemoeid. Derhalve blijven deze onverminderd overeind.

De algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt verder ondermijnd dat er op basis van de stukken van het dossier, *prima facie* een aantal ernstige twijfels rijzen over zijn voorgehouden herkomst van Ethiopië.

Zo liet hij initieel uitschijnen dat het identiteitsdocument dat hij neerlegde zowel in het Somalisch als in het Amhaars Mustabaque wordt genoemd (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.5), om later te beweren dat dit document in het Amhaars Mustabaqo wordt genoemd doch in het Somalisch Charyie wordt genoemd (*ibid.*, p.22). Verder bleek verzoeker niet vertrouwd met het in Ethiopië gebruikte woord voor district (*ibid.* p.5), noch met de blijkens de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier algemeen gangbare term Kebele (*ibid.*, p.22).

Eveneens ging verzoeker over tot het afleggen van bevreemdende en beperkte verklaringen wanneer hij werd ondervraagd over de steden in Gashamo. Aanvankelijk noemde hij, gevraagd welke steden hij kende in Gashamo, vier plaatsen en vroeg hij of hij er nog meer moest opnoemen. Vervolgens werd er aangegeven dat dit mocht, doch dat hij wel steden in Gashamo moest noemen, waarop verzoeker plots beweerde dat de plaatsen die hij eerder noemde geen steden doch wel districten “zoals Gashamo” waren. Nogmaals gevraagd welke steden hij in Gashamo kende, bleek verzoeker slechts in staat om drie plaatsen te noemen. Nadat hij de vraag of hij nog andere steden in Gashamo kende trachtte te ontwijken door te stellen dat de door hem genoemde plaatsen in ieder geval in de buurt waren, diende verzoeker vervolgens te erkennen dat hij geen andere steden kende (*ibid.*, p.6).

Voorts is het bijzonder frappant dat verzoeker niet bleek te weten waarvoor de afkorting ONLF staat. Nochtans gaf hij aan dat deze organisatie een voornamelijk machtsfactor was in zijn regio van herkomst, er in conflict was met de Ethiopische overheid en zich ten aanzien van de bevolking bezondigde aan tal van misbruiken. Hij omschreef de organisatie als het grootste probleem in de regio en wilde eigenlijk van deze organisatie af. Daarenboven zou hij zelf met deze organisatie problemen hebben ondervonden (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7-11; vragenlijst, nr.3.1.).

Over een andere bij het conflict tussen het ONLF en de overheid betrokken organisatie, de Liyu-politie, legde verzoeker dan weer foutieve verklaringen af. Verzoeker beweerde dat deze veiligheidsdienst slechts werd opgericht in 2009-2010 (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.9).

Uit de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt echter dat de Liyu-politie reeds in 2007 werd opgericht, dat deze politiedienst tegen 2008 reeds een prominente rol speelde in de strijd tegen de opstandelingen en dat deze politiedienst zich daarbij van meet af aan heeft schuldig gemaakt aan en werd beschuldigd van talloze grove mensenrechtenschendingen zoals buitengerechterlijke executies, marteling, verkrachting en geweld tegen burgers die ervan verdacht werden banden te vertonen met of sympathieën te hebben voor het ONLF.

Zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen als de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst van Ethiopië worden bovendien ondergraven door zijn verklaringen over zijn reisweg vanuit Ethiopië naar België en het paspoort dat hij tijdens deze reis zou hebben aangewend.

Zo legde hij over het paspoort waarmee hij zijn land zou hebben verlaten vage en incoherente verklaringen af. Bij de DVZ verklaarde hij meermaals en in niet mis te verstane bewoordingen dat hij reisde met een vals paspoort op naam van A.M. (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.3, 33). Bij het CGVS bevestigde verzoeker initieel dat hij reisde met een vals paspoort. Wanneer hem gevraagd werd waarom hij met een vals paspoort reisde, zaaide hij hierover echter twijfel en gaf hij aan: *"Of dat nu een vals was of niet, het was een paspoort. Er stond een foto in waar ik een beetje op leek"*. Wanneer even later nogmaals werd gevraagd waarom hij met een vals paspoort reisde, beweerde verzoeker dan weer dat de smokkelaar tegen hem had gezegd dat het een origineel paspoort was. Vervolgens gevraagd of dit ook zo was, kwam hij niet verder dan te stellen: *"Er stond een foto op die op me leek"* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.20-21). Verzoekers voormelde verklaringen zijn duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en incoherent. Zij laten geen ruimte voor de nuanceringen die hij *post factum* aan deze verklaringen tracht aan te brengen. Indien zijn smokkelaar hem werkelijk vertelde dat het paspoort origineel was en hij dit zelf ook mogelijk achtte, is het niet plausibel dat verzoeker initieel meermaals uitdrukkelijk zou stellen dat hij met een vals paspoort reisde.

Uit verzoekers verklaringen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.21-22) blijkt bovendien dat hij niet bij machte was om aan te geven welke nationaliteit er op het door hem gebruikte paspoort stond. Verder blijkt hieruit dat hij niet kon preciseren waar in Europa hij zou zijn geland.

Verder blijkt uit zijn met reden weergegeven gezegden in de bestreden beslissing dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn instructies voorafgaand aan het illegaal overschrijden van de grenscontroles op een Europese luchthaven. Met de loutere herhaling van zijn initiële bewering dat hij bij een eventuele controle niets mocht zeggen, een bewering die hij bij het CGVS daarenboven nadien trachtte af te zwakken door te stellen dat hij enkel mocht zeggen dat zijn paspoort correct was (*ibid.*, p.22), doet verzoeker aan deze vaststelling in het geheel geen afbreuk. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij illegaal reisde, noch dat hij in de mogelijkheid is zijn nationaliteit en identiteit aan te tonen.

Naast de hoger gedane vaststellingen inzake verzoekers voorgehouden (gebrek aan) scholing, herkomst, reisweg en paspoort, blijkt uit de stukken van het dossier dat verzoeker ten onrechte tracht te laten uitschijnen dat hij lid zou zijn van een minderheidsgroep.

Uit de verklaringen en informatie waarnaar terecht wordt verwezen in de bestreden beslissing blijkt in dit kader vooreerst dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde en zich tijdens zijn verschillende gehoren bij de DVZ en bij het CGVS afwisselend omschreef als een Tumaal dan wel een Midgan, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn bewering tot één van deze groepen te behoren danig ondermijnt. Voorts laat verzoeker de terechte vaststelling onverlet dat hij de Midgan ten onrechte omschreef als minderheidsclan in plaats van een beroepsgroep die, net als de Tumaal, in wezen geen deel uitmaakt van het Somalische clansysteem.

Verder is het weldegelijk opmerkelijk dat verzoeker zichzelf tijdens het gehoor bij het CGVS identificeerde met de term Midgan, hoewel dit woord een negatieve connotatie heeft en de negatieve benaming betreft die leden van meerderheidsclans aan (de leden van) deze beroepsgroep geven. Van iemand die beweert zijn hele leven ernstig te zijn gediscrimineerd omwille van zijn behoren tot een minderheidsgroep, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij niet naar zichzelf of (de andere leden van) zijn groep zou verwijzen met een dergelijke negatieve term. Dat verzoeker aan verweerder wilde duidelijk maken dat hij zijn hele leven slecht werd behandeld en negatief werd aangesproken en bejegend, kan niet verklaren waarom hij ook zichzelf met deze negatieve zienswijze identificeerde en zichzelf omschreef in de pejoratieve bewoordingen eigen aan de meerderheidsclans. Uit verzoekers verklaringen overigens blijkt nergens dat hij het, wanneer hij deze termen in de mond nam, had over de negatieve visie van anderen op zijn groepsaanhorigheid. Integendeel betrof het een persoonlijke en spontane omschrijving en identificatie van zijn eigen persoon.

Uit de verklaringen en informatie waarnaar met recht verwezen wordt in de bestreden beslissing, blijkt daarenboven dat verzoeker over de aankoop en verkoop van het land van zijn vader verklaringen aflegde die niet strookten met de beschikbare informatie.

Verzoeker voert ter weerlegging van de hieromtrent gedane vaststellingen geen dienstige argumenten aan. Hij beperkt zich tot het louter tegenspreken van deze vaststellingen, zonder zijn beweringen te ondersteunen en zonder enige informatie bij te brengen die afbreuk zou kunnen doen aan de door verweerder gehanteerde informatie.

De geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden behoren tot een minderheidsgroep wordt verder op fundamentele wijze ondermijnd doordat hij bij de DVZ en in de vragenlijst nergens melding maakte van het helse leven dat hij ingevolge zijn behoren tot zulke groep zou hebben gehad. Bij het CGVS schetste verzoeker een beeld als zou hij reeds van bij zijn geboorte veel problemen hebben gekend. Hij werd voortdurend gediscrimineerd, uitgescholden, aangevallen en mishandeld en was er daardoor geestelijk erg aan toe (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7-8). In de vragenlijst maakte verzoeker nergens enige melding van deze nochtans ernstige problemen. Integendeel ontkende hij uitdrukkelijk dat hij, benevens het aangevoerde asielrelaas en de problemen in dit kader met het ONLF, ooit andere problemen kende met zijn autoriteiten, met zijn medeburgers of van algemene aard (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.9).

Wat betreft verzoekers concrete vluchtaanleiding, met name het aangevoerde relaas en de problemen met het ONLF, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid hiervan reeds op ernstige wijze wordt ondergraven door de veelheid aan hoger gedane vaststellingen. Ingevolge deze vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan de bewering dat verzoeker als lid van een minderheidsgroep het beroep van kapper zou hebben uitgeoefend in Ethiopië. Daardoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die hij zou hebben gekend met het ONLF in het kader van zijn beroepsuitoefening.

Verder kan worden herhaald dat verzoeker niet eens wist waarvoor de afkorting ONLF staat. Indien hij werkelijk problemen zou hebben ondervonden met en vervolging vreesde vanwege het ONLF, dat blijkens zijn hoger aangehaalde verklaringen een belangrijke machtsfactor was in zijn regio van herkomst en aldaar voor tal van andere problemen zorgde, mocht worden verwacht dat hij zich toch enigszins over deze organisatie zou hebben geïnformeerd en dat hij zou weten waarvoor voormelde afkorting staat. Dit klemte te meer nu verzoeker door zijn beroep volop in het maatschappelijke leven stond.

Voorts legde verzoeker uiteenlopende en onaannemelijke verklaringen af over de wijze waarop hij de wagens die voorbijreden kon herkennen als toebehorende aan het ONLF. Zo gaf hij in de vragenlijst, wanneer gevraagd werd hoe hij wist dat de auto's van het ONLF waren, aanvankelijk aan dat het zwarte wagens waren. Gevraagd om nadere toelichting, gaf hij vervolgens aan: *"Meestal gaan ze te voet, in het bos"*. Nogmaals gevraagd hoe hij wist dat de auto's van het ONLF waren, stelde hij daarna plots: *"Ik heb gezien dat ze veel haar hadden en ook dat hun gezichten bedekt waren. Ik zag alleen maar heel veel haar"* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.).

Verder blijkt uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over het tijdstip waarop de wagen waarmee het ONLF aan zijn kapsalon passeerde zou zijn gestolen. Waar verzoeker *post factum* opwerpt dat hij niet precies kon weten wanneer de wagen gestolen werd, vormt dit geenszins een verklaring voor zijn inconsistente verklaringen. Indien hij dit niet wist, had hij dit eenvoudigweg kunnen en moeten aangeven wanneer hiernaar werd gevraagd. Hij deed dit echter niet doch verklaarde eerst dat de wagen net gestolen was, verklaarde nadien dat de wagen reeds een tijdje geleden gestolen werd en dat hij niet goed wist wanneer en stelde uiteindelijk dat de diefstal ongeveer een maand voor het incident plaatsvond. Dit zijn drie verklaringen die onderling niet met elkaar kunnen worden gereïmd.

Daarenboven wordt de geloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas op manifeste wijze ondermijnd doordat verzoeker over het cruciale element in dit relaas, met name het ogenblik waarop hij zou zijn opgepakt door het ONLF, een frappant tegenstrijdige versie verstrekke in de vragenlijst en tijdens het gehoor bij het CGVS. Bij het CGVS verklaarde verzoeker dat zijn baas, Yusuf, op het ogenblik waarop zij werden opgepakt probeerde te ontsnappen en werd gedood. Tevens blijkt uit zijn verklaringen bij het CGVS dat hij daarna alleen werd meegenomen (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7). In de vragenlijst gaf verzoeker echter aan dat zowel hijzelf als zijn baas werd meegenomen. Bovendien vermeldde hij wel dat het oor van zijn baas werd afgesneden doch gaf hij nergens aan dat zijn baas werd gedood (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.).

Ook over de reden van zijn ontsnapping legde verzoeker uiterst uiteenlopende verklaringen af. Bij het CGVS verklaarde hij over hetgeen de persoon die hem hielp hem zei: *“Voor me was er iemand omgebracht. Eerst hakten ze zijn oren af en dan zijn gezicht. Hij vertelde me dat ik de volgende dag vermoord zou worden”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.7). In de vragenlijst gaf hij dienaangaande echter aan: *“Hij zei dat ze mij en een andere jongen die nacht zouden vermoorden, en dat ik dus snel moest ontsnappen”* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.).

Verder vertoont zich een markante dubbele omissie in verzoekers verklaringen over zijn ontsnapping in de vragenlijst. Bij het CGVS beweerde verzoeker dat hij samen met een medegevangene ontsnapte en stelde hij: *“Hij liep voor me (...) Ze hielden een geweer vast en schoten hem neer. Ik liep gelukkig een beetje achter hem aan. Ik verstopte me achter de bosjes, aan de weg. De man die me geholpen had werd ook gedood. Ik hoorde zijn geschreeuw”* (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.8). In de vragenlijst vermeldde verzoeker echter niet dat hij ontsnapte met een medegevangene en dat deze medegevangene daarbij werd gedood. Evenmin vermeldde hij aldaar dat de persoon die hem hielp ontsnappen werd gedood. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate ernstige, essentiële en frappante elementen als de moord op de persoon die hem hielp ontsnappen en de moord op de gevangene die samen met hem ontsnapte hierin niet zou hebben vermeld.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielrelaas en vrees voor vervolging.

Het neergelegde identiteitsdocument (administratief dossier, map ‘documenten’) kan aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk doen. Vooreerst wordt dit stuk slechts neergelegd in de vorm van een makkelijk manipuleerbare kopie. Verder is deze kopie van zulke slechte kwaliteit dat de vermeldingen op dit document niet leesbaar zijn. Daarenboven blijkt uit de informatie in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier dat corruptie in Ethiopië wijdverbreid is, dat aldaar op grote schaal wordt gefraudeerd met documenten zoals het neergelegde identiteitsbewijs en dat zulke documenten daardoor eenvoudigweg en illegaal tegen betaling kunnen worden verkregen. Derhalve kan, mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, aan het neergelegde identiteitsdocument geen bewijswaarde worden gehecht.

Wat betreft de vrees die verzoeker formuleerde in hoofde van zijn echtgenote en zijn kinderen, kan nog worden opgemerkt dat deze, gezien verzoeker deze familieleden achterliet in zijn land van herkomst en zij zich aldus niet in België bevinden, *in casu* evenmin kan leiden tot de toekenning van internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij bijgevolg niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK